17/05/2026

Όταν η όραση γίνεται πίστη

/ Γνώμες

- **Γράφει ο Σωτήριος Θεολόγου, Μεταπτυχιακός Φοιτητής Θεολογίας Α.Π.Θ.**

Η Κυριακή του Τυφλού αποτελεί μία από τις πιο βαθιά συμβολικές στιγμές της εκκλησίας μας, καθώς φέρνει στο προσκήνιο ένα θαύμα που ξεπερνά τα όρια της απλής σωματικής θεραπείας. Το ευαγγελικό ανάγνωσμα της ημέρας αναφέρεται στη θεραπεία του εκ γενετής τυφλού από τον Χριστό, ένα γεγονός που δεν αποκαθιστά μόνο την όραση ενός ανθρώπου, αλλά αποκαλύπτει και το αληθινό νόημα της πνευματικής όρασης.

Ο άνθρωπος αυτός δεν είχε γνωρίσει ποτέ το φως. Η ζωή του ήταν βυθισμένη στο σκοτάδι, όχι ως επιλογή, αλλά ως δεδομένη πραγματικότητα. Όταν όμως συναντά

τον Χριστό, η ζωή του αλλάζει ριζικά. Με μια πράξη που φανερώνει τη θεία δύναμη, αποκτά το φως που του έλειπε. Ωστόσο, το θαύμα δεν σταματά εκεί. Η σωματική του θεραπεία γίνεται η αφετηρία για μια βαθύτερη μεταμόρφωση: την αφύπνιση της πίστης.

Η αφήγηση αυτή αναδεικνύει μια ουσιαστική διάκριση ανάμεσα στη σωματική και την πνευματική όραση. Από τη μία πλευρά, βρίσκονται εκείνοι που βλέπουν με τα μάτια, αλλά αρνούνται να αναγνωρίσουν την αλήθεια. Από την άλλη, ο πρώην τυφλός, ο οποίος ξεκινά χωρίς να βλέπει, καταλήγει να «βλέπει» πραγματικά, αναγνωρίζοντας στο πρόσωπο του Χριστού, τον Υιό του Θεού. Η πορεία του είναι μια πορεία από την άγνοια στη γνώση, από την αμφιβολία στην πίστη.

Ιδιαίτερη εντυπωσιακή είναι η στάση του απέναντι στις αμφισβητήσεις και τις πιέσεις που δέχεται. Παρά το γεγονός ότι καλείται να απολογηθεί, δεν υποχωρεί. Αντίθετα, ομολογεί με απλότητα και θάρρος αυτό που βίωσε. Δεν στηρίζεται σε θεωρίες ή επιχειρήματα, αλλά στην προσωπική του εμπειρία: «ήμουν τυφλός και τώρα βλέπω». Αυτή η φράση συμπυκνώνει όλη τη δύναμη της πίστης ως βιωματικής αλήθειας.

Το μήνυμα της σημερινής ευαγγελικής περικοπής παραμένει διαχρονικό και ιδιαίτερα επίκαιρο. Στη σύγχρονη εποχή, όπου η πληροφορία είναι άφθονη και η εικόνα κυριαρχεί, ο άνθρωπος συχνά συγχέει την εξωτερική γνώση με την εσωτερική κατανόηση. Βλέπει πολλά, αλλά κατανοεί λίγα. Η πνευματική τύφλωση δεν εκδηλώνεται ως έλλειψη δεδομένων, αλλά ως αδυναμία διάκρισης της ουσίας.
Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, η πίστη δεν παρουσιάζεται ως απλή αποδοχή δογμάτων, αλλά ως φως που δίνει νόημα στην ανθρώπινη εμπειρία. Είναι η δύναμη που επιτρέπει στον άνθρωπο να δει πέρα από τα προφανή, να αναγνωρίσει την αλήθεια και να πορευτεί με ελπίδα. Η «όραση» λοιπόν δεν ολοκληρώνεται με τα μάτια, αλλά με την καρδιά.

Η Κυριακή του Τυφλού μάς καλεί να αναρωτηθούμε: βλέπουμε πραγματικά ή απλώς κοιτάζουμε; Αναγνωρίζουμε την αλήθεια ή μένουμε προσκολλημένοι στις βεβαιότητές μας; Το πέρασμα από την τύφλωση στο φως δεν είναι μόνο ένα θαύμα του παρελθόντος, αλλά μια διαρκής πρόσκληση για κάθε άνθρωπο.

Γιατί τελικά, η αληθινή όραση αρχίζει εκεί όπου γεννιέται η πίστη.